

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17C/46/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115202625
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Straková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8115202625.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prešove samosudkyňou JUDr. Evou Strakovou v občianskoprávnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, v zastúpení doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., advokátom proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v celom rozsahu z a m i e t a .
- II. Žalovaný m á nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou Okresnému súdu v Humennom dňa 27.9.2012 pôvodne vedenou pod sp. značkou 5C 258/2012 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na náhradu škody 885,48 Eur a nemajetkovej ujmy 177,10 Eur prípadne, aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol tak, že žalovaný Slovenská republika a jej menom Ministerstvo spravodlivosti SR je zodpovedná za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu v Humennom, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere dlžníkom v 15-dňovej lehote. Okresný súd v Humennom pod sp. značkou 5C 250/2012 spojil túto žalobu spolu s ďalšími žalobami s rovnakými nárokmi na spoločné konanie. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 17C 416/2012 zo dňa 8.10.2014 súd vylúčil na samostatné konanie popri iných aj žalobu pôvodne vedenú pod sp. zn. 5C 258/2012 OS Humenné. Všetky tieto žaloby žalobca odôvodňoval tým, že ako oprávnený subjekt žiadal o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere.

Exekučný súd bol povinný v zmysle exekučného poriadku po posúdení návrhu, exekučného titulu a žiadosti exekútora v 15-dňovej lehote udeliť poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie, prípadne v uvedenej lehote o žiadosti o vykonanie exekúcie rozhodnúť inak. Súd v tejto lehote nerozhodol a následne bol žalobca nútený vyvinúť enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní, avšak napriek tomu exekučný súd nepostupoval v súlade so zákonom. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by znemožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietrahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia pristúpil až po veľmi dlhej dobe.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si preto uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Majetková ujma predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá mu

nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu. Ďalším uplatneným nárokom je náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá vznikla tým, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu viacerých rizík, t.j. že neskorým ukončením procedúry exekučným súdom dôjde k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, prípade insolvenčii povinného.

Zároveň skorým rozhodnutím exekučného súdu v zákonnej lehote mohol včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti svojej pohľadávky.

Náhrada nemajetkovej ujmy má byť vnímaná ako spravodlivá satisfakcia za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv so zdôraznením neexistencie akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu. S poukazom na uvedené možno konštatovať úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu, ktoré spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu. Napokon nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu.

Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádza z doteraz judikovaných súm, ktoré boli priznané sťažovateľom nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky pri konštatovaní prietahov za určité obdobie.

V pôvodne vedenej veci pod sp. zn. 5C 258/2012 žiadal žalobca o náhradu škody a nemajetkovej ujmy v súvislosti s exekúciou vedenou proti povinnej : Q. S., ktorú registroval po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pod č. EX 6068/2010. Súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až 25.7.2011., pričom konanie začalo 22.4.2010 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, čím došlo k rozhodnutiu s omeškaním viac ako 459 dní.

Žalobca namietal, že exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonom stanovenej lehoty s omeškaním viac ako 459 dní.

2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Namietal procesné pochybenia na strane žalobcu, ktorý v žalobách neuvádzal spisové značky príslušných konaní, pod ktorými sú vedené na súde, pričom chýbajú relevantne údaje, ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátum, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody. Vo všeobecnosti ďalej namietal, že žalobca nepredložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorým by preukazoval vôbec existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody a nemajetkovej ujmy a napriek tomu, že síce časť dôkazov uviedol najmä odkazom na exekučné spisy, v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať sám. Tvrdenia žalobcu, že nemá vedomosť o spisových značkách v namietaných exekučných konaniach sa nezakladá na pravde, má charakter klamlivého a zavádzajúceho tvrdenia, pričom neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu bol jeden z dôvodov, pre ktorý Ústavný súd Slovenskej republiky odmietol sťažnosti žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu, príkladmo pod sp. značkou II. US 211/2012, IV US 366/2012, IV US 374/2012.

Žalovaný ďalej poukazyval na to, že nie je splnená ani základná podmienka pre možnosť vyhovieť podanej žalobe v zmysle Zákona 514/2003 Z.z. a to predbežné prerokovanie nároku príslušným orgánom štátu, po neúspešnosti ktorého je možné predmetnú žalobu podať po uplynutí 6 mesiacov

odo dňa prijatia žiadosti žalobcu. Dňa 23.4.2012 jej boli doručené prvé žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie náhrady škody a vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.9.2012 boli doručené súdu žaloby vo veci, je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty ale skôr, pričom z ustanovení § 15 ods. 1, § 16 ods. 4 Zákona 514/2003 Z.z. vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti. Predbežné prerokovanie nároku je zákonom ustanovenou podmienkou, aby o tomto nároku mohlo prebehnúť občianske súdne konanie s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 3Cz 38/76, preto má za to, že ide predčasne uplatnený nárok. Žalobca podal na Ministerstvo spravodlivosti SR žiadosti o predbežné prerokovanie prerokovanie predmetných nárokov, avšak po výzve nedoplnil žiadne informácie, nebol ochotný priložiť ani príslušné podklady v jednotlivých exekučných konaniach, prípadne oznámiť dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o škode, vrátane dokladov preukazujúcich vyčíslenie majetkovej škody, či iné skutočnosti podstatné pre prerokovanie nároku. Nakoľko neposkytol žiadnu súčinnosť pri predbežnom prerokovaní podaných žiadostí, zmaril tým akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody o čo sám požiadal, nepovažuje tento za predbežne prerokovaný v zmysle § 4 ods. 1 písm. a) Zákona 514/2003 Z.z.

Čo sa týka splnenia atribútov pre vznik nároku na náhradu škody v zmysle uvedeného zákona je potrebné vychádzať zo znenia exekučného poriadku, v zmysle ktorého pre posudzovanie exekučného titulu, rozhodcovského rozsudku neplatí stanovená 15 dňová lehota na udelenie poverenia, prípadne na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia, ak táto bola na súde podaná po 1.6.2011.

Pred 1.6.2011 v zmysle § 41 ods. 2 písm. d) exekučného poriadku tento znel: Vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. V samotnej dôvodovej správe k novelizovanému ustanoveniu § 41 ods. 2 písm. d) exekučného poriadku je uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok, ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada Slovenskej republiky ako zákonodarný zbor Slovenskej republiky. Skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová rozhodnutie rozhodcovských súdov, predstavovala len explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto zákona. Žalovaná poukazovala na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. značka IV ÚS 16/2002, z ktorého vyplýva, že pri posúdení, či došlo, alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy, Ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v Ústave, alebo v zákone, ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti v danej veci. Pojem zbytočné prieťahy obsiahnutý v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako prieťahy zbytočné v zmysle článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Ďalej žalovaná poukazovala na nedostatok právomoci všeobecného súdu preskúmať efektívnosť a rýchlosť súdneho konania iného súdu v konaní o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. pretože takému skúmaniu môže byť podrobené rozhodnutie súdu len v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky na základe ústavnej sťažnosti. Všeobecný súd môže o náhrade škody v zmysle zákona 514/2003 rozhodovať na základe prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, v ktorom sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia z Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, alebo po právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalovaná poukazovala na to, že zo skutkových okolností uvádzaných žalobcom vyplýva, že v niektorých veciach k nesprávnemu úradnému postupu Okresných súdov malo dôjsť pred dňom 23.4.2009. Ak mala žalobcovi vzniknúť škoda v súvislosti s nesprávnym úradným postupom spočívajúcim vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po 15 dňovej lehote, lehota na uplatnenie týchto nárokov uplynula pri každom takomto nároku osobitne po troch rokoch odo dňa, kedy sa žalobca o škode dozvedel, t.j. po troch rokoch od uplynutia 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na uvedené žalovaná vzniesla námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.4.2009, t.j. 3 roky pred dňom, kedy boli žalovanému doručené prvé žiadosti o predbežnom prerokovaní nároku.

K vyčíslenej škode a k nemajetkovej ujme žalovaná vyjadrila názor, že uplatnená suma titulom náhrady škody je len hypotetickou sumou, nezodpovedajúcou kritériám vzniku nároku na náhrady škody, pričom zjavne neide o škodu skutočnú a nemajetková ujma je vyčíslená na základe nesprávnej právnej úvahy. K príčinnej súvislosti žalovaná uviedla, že táto nie je daná ani pre prípad uplatnenej náhrady škody z nezákonného rozhodnutia súdu, prípadne z náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, ktorý je zo strany žalobcu tvrdený a preto žiadal žalobu v plnom rozsahu zamietnuť.

Na ústne pojednávanie dňa 16.1.2017 sa účastníci neustanovili, hoci boli riadne predvolaní, keď žalobca svoju neúčasť odôvodňoval hospodárnosťou konania a súhlasil, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

Svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil aj žalovaný, ktorý taktiež súhlasil, aby sa konalo v jeho neprítomnosti.

3. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to exekučným spisom Okresného súdu v Humennom 15Er 564/2010, rozsudkom OS Prešov 17C 416/2012, spisom OS Humenné 5C 258/2012 listom Európskej komisie Európskej únie a zistil tento skutkový stav:

Zo spisu 15Er 564/2012 Okresného súdu Humenné, vyplýva, že ide o konanie vo veci oprávneného Pohotovosť s.r.o. proti povinnej Q. S.. Z tohto spisu mal súd preukázané, že žiadosť na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola Okresnému súdu Humenné doručená 24.6.2010. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, sp. zn. č.k SR 00525/10, ktorý vydal Slovenská rozhodcovská a.s. dňa 3.3.2010 a stal sa právoplatným 22.3.2010 a vykonateľným 25.3.2010. Žalobca bol dňa 12.8.2010 exekučným súdom vyzvaný, aby špecifikoval zmluvné pokuty, kapitalizované úroky a úroky z omeškania, ktoré tvoria súčasť istiny priznanej rozhodcovským rozsudkom zo dňa 3.3.2010. Oprávnený až 5.5.2011 reagoval na výzvy exekučného súdu a predložil žiadanú zmluvu o úvere a zmenku. Uznesením zo dňa 22.6.2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 2.8.2011. Uznesením zo dňa 18.8.2011 bolo exekučné konanie zastavené a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 1.10.2011.

4. Podľa § 4 ods. 1a bod 1. Zákona 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 konal v mene štátu a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, škoda vznikla v občianskom súdnom konaní, alebo v trestnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 Zák. 514/2003 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný zákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 Zák. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11.

Podľa § 16 ods. 4 Zákona 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 Zákona 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

(3) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

(3) Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 1 Zákona 233/95 Z.z. exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

(2) Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- a) rozhodnutí orgánov Európskej únie,
- b) cudzieho exekučného titulu,
- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,
- e) osvedčení o dedičstve, vykonateľných rozhodnutí bývalých štátnych notárstiev a dohôd nimi schválených,
- f) vykonateľných rozhodnutí orgánov verejnej správy a územnej samosprávy vrátane blokov na pokutu nezaplatenú na mieste,
- g) platobných výmerov, výkazov nedoplatkov vo veciach daní a poplatkov, ako aj zmierov schválených týmito orgánmi,
- h) vykonateľných rozhodnutí a výkazov nedoplatkov vo veciach sociálneho zabezpečenia, sociálneho poistenia, starobného dôchodkového sporenia a vo veciach verejného zdravotného poistenia,
- i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon,
- j) dokladov vydaných podľa právneho predpisu platného v inom členskom štáte Európskej únie, ak ide o vymáhanie pohľadávky podľa osobitného predpisu.

(3) Ak záväzok v notárskej zápisnici podľa odseku 2 písm. c) vznikol z právneho úkonu, predmetom ktorého bolo poskytnutie peňažných prostriedkov, môže sa exekúcia týkať iba sumy predstavujúcej poskytnuté peňažné prostriedky a úrokov z omeškania. Inak sa záväzok v notárskej zápisnici nemôže týkať zmluvných pokút.

Podľa § 44 ods. 1 Zákona 233/1995 Z.z. v znení do 1.6.2010 exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

(2) Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

(3) Súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore preskúma okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi, či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu a či je vykonateľné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z podmienok podľa prvej vety, žiadosť o udelenie poverenia zamietne.

(4) Ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

(5) Odseky 1, 2 a 4 sa nepoužijú v konaní o výkon rozhodnutia, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné trovy súdneho konania.

(6) Ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade cudzieho exekučného titulu, ktorého uznanie sa nevyslovuje osobitným rozhodnutím, ktorý bol osvedčený podľa osobitného predpisu, alebo ak bol súdu doručený návrh na vykonanie cudzieho rozhodnutia z cudziny osobitným postupom upraveným medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, alebo ak takáto medzinárodná zmluva upravuje, že návrh na uznanie a výkon cudzieho exekučného titulu sa podáva na súd, doručí súd návrh na vykonanie exekúcie povinnému do vlastných rúk; to neplatí, ak o uznaní súd rozhodol v osobitnom konaní. Ak povinný do 15 dní od doručenia návrhu na vykonanie exekúcie neuvedie dôvody, ktoré by uznaniu alebo vykonaniu cudzieho exekučného titulu bránili, alebo nepodá návrh na jeho samostatné uznanie, ak to osobitný predpis pripúšťa, súd preskúma podmienky uznania a vykonania, ktoré má povinnosť skúmať aj bez návrhu, a ak prekážky uznania alebo vykonania nezistí a sú splnené podmienky podľa odseku 2, poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Vydanie poverenia na vykonanie exekúcie má účinky uznania cudzieho exekučného titulu.

(7) Ak ide o vykonanie cudzieho rozhodnutia z cudziny osobitným postupom upraveným medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, alebo ak takáto medzinárodná zmluva upravuje, že návrh na uznanie a výkon cudzieho exekučného titulu sa podáva na súd, určí súd v poverení exekútora, ktorý exekúciu vykoná.

(8) Poverenie na vykonanie exekúcie obsahuje označenie

- a) súdu, ktorý poveruje exekútora vykonaním exekúcie,
- b) exekútora, ktorý je poverený vykonaním exekúcie,
- c) exekučného titulu a orgánu, ktorý ho vydal,
- d) oprávneného a povinného,
- e) vymáhaného nároku,
- f) prípadne potvrdenie o vykonateľnosti cudzieho exekučného titulu.

(9) Ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom, poverenie na vykonanie exekúcie obsahuje okrem náležitostí podľa odseku 8 aj výšku preddavku na odmenu a na náhradu hotových výdavkov podľa.

Podľa § 41 Zákona 233/1995 Z.z. ods. 1 v znení účinnom od 1.6.2010 exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

(2) Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- a) rozhodnutí orgánov Európskej únie,
- b) rozhodnutí osvedčených ako európsky exekučný titul,
- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,
- e) osvedčení o dedičstve, vykonateľných rozhodnutí bývalých štátnych notárstiev a dohôd nimi schválených,
- f) vykonateľných rozhodnutí orgánov verejnej správy a územnej samosprávy vrátane blokov na pokutu nezaplatenú na mieste,
- g) platobných výmerov, výkazov nedoplatkov vo veciach daní a poplatkov, ako aj zmierov schválených týmito orgánmi,

- h) vykonateľných rozhodnutí a výkazov nedoplatkov vo veciach sociálneho zabezpečenia, sociálneho poistenia, starobného dôchodkového sporenia a vo veciach verejného zdravotného poistenia,
- i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon,
- j) dokladov vydaných podľa právneho predpisu platného v inom členskom štáte Európskej únie, ak ide o vymáhanie pohľadávky podľa osobitného predpisu.

Podľa § 44 ods. 1 Zákona 233/1995 v znení od 1.6.2010 exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu () a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

(2) Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

(3) Ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

(4) Odseky 1 až 3 sa nepoužijú v konaní o výkon rozhodnutia, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné trovy súdneho konania.

(5) Ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade cudzieho rozhodnutia, súd doručí návrh na vykonanie exekúcie povinnému do vlastných rúk. Ak povinný do 15 dní od doručenia návrhu na vykonanie exekúcie nepodá návrh na samostatné uznanie cudzieho rozhodnutia, súd poverí exekútora, ak sú splnené podmienky podľa odseku 2, aby vykonal exekúciu.

(6) Poverenie na vykonanie exekúcie obsahuje označenie

- a) súdu, ktorý poveruje exekútora vykonaním exekúcie,
- b) exekútora, ktorý je poverený vykonaním exekúcie,
- c) exekučného titulu a orgánu, ktorý ho vydal,
- d) oprávneného a povinného,
- e) vymáhaného nároku,
- f) prípadne potvrdenie o vykonateľnosti cudzieho exekučného titulu.

Podľa § 45 ods. 1,2 Zákona 244/2002 Z.z. 1) Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov¹⁶⁾ na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

- a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise, ¹⁷⁾
- b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo
- c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

(2) Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

5. Žalobca si podanou žalobou uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy preto, že v exekučných konaniach vedených na Okresnom súde v Humennom došlo k prieťahom, keď súd rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonom stanovenej lehote 15 dní.

V zmysle § 9 ods. 1 Zákona 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánov verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho, že ide o prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci než rozhodnutím.

Nesprávnym úradným postupom je činnosť spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak v dôsledku nej dôjde k porušeniu pravidiel predpísaných právnou normou pre konanie orgánu verejnej moci, alebo k porušeniu poriadku určeného povahou a funkciou postupu. Uvedené ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť štátu bez ohľadu na zavinenie, ktorá predpokladá splnenie súčasne troch podmienok a to nesprávny úradný postup príslušného orgánu verejnej moci, vznik škody poškodenému a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní a s rozhodovaním buď vôbec nemusí súvisieť, alebo naopak ide o taký postup v konaní, smerujúci síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa však bezprostredne v obsahu rozhodnutia neodrazí.

Úradný postup nie je možné spravidla upraviť natoľko detailne, aby pokrýval všetky predpísané dielčie kroky, ktoré je potrebné v rámci výkonu právomoci uskutočniť. Správnosť úradného postupu musí byť hodnotená i hľadiskom účelu, ku ktorému dosiahnutiu postup orgánu verejnej moci smeruje.

Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Humenné súd zistil, že exekučný súd rozhodoval v uvedenej veci o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Žalobca odvodzuje svoj nárok na zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z nesprávneho úradného postupu, ktorého sa mal dopustiť Okresný súd Humenné v exekučnom konaní, keď nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote. Podľa skutkových okolností uvedených v žalobe tak malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu v čase od začatia exekučného konania až do vydania rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora.

Súd má za to, že v uvedenom exekučnom konaní nedošlo k prietahom, aj keď súd rozhodol po uplynutí zákonom stanovenej lehoty 15 dní a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Ohľadne prípadného prietahu v konaní sa nevedelo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sa sťažnosť na prietahy v konaní, nerozhodoval Ústavný súd Slovenskej republiky či Európsky súd pre ľudské práva. Otázku, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je kompetentný preskúmať len Ústavný súd Slovenskej republiky. Súd v tomto konaní nie je oprávnený posudzovať, či v uplatnených nárokoch boli prietahy titulom nesprávneho úradného postupu.

Súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu sp. zn. IV US 606/2012 zo 14.12.2012, v ktorom sa zaoberá sťažnosťou žalobcu v obdobnej veci, ako vo vzťahu k namietanému porušeniu postupu Okresného súdu v Humennom a to porušením jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov pred Okresným súdom v Rimavskej Sobote sp. zn. 15Er 684/2011. Podľa zistení Ústavného súdu bola Okresnému súdu dňa 15.8.2011 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, kedy 16.4.2012 súd vyzval žalobcu na predloženie rozhodcovskej zmluvy, ktorá bola predložená 4.5.2012 a uznesením zo dňa 5.10.2012 bola zamietnutá žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Ústavný súd v náväznosti na uvedené zistenia poukázal na svoju doterajšiu judikatúru, podľa ktorej nie každý prietah v súdnom konaní nevyhnutne má za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v článku 48 ods. 2 ústavy. Pojem zbytočné prietahy obsiahnutý v článku 48 ods. 2 je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako prietahy zbytočné v zmysle ustanovenia článku 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd poukázal na to, že už v predchádzajúcich rozhodnutiach vyslovil, že ojedinelá nečinnosť súdu v trvaní aj niekoľko mesiacov ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom v relevantnom čase už 15 dňová lehota od doručenia žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia neplatí, ak súd zistí rozpor žiadosti, alebo exekučného titulu zo zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti na vykonanie exekúcie. V uvedenom ustanovení je výslovne uvedené, že táto lehota sa nevzťahuje na prípady, ak ide o exekučný titul podľa § 42 ods. 2 písm. c), a), d) exekučného poriadku, teda ide o notársku zápisnicu a rozhodcovský rozsudok. Dôvodom tejto výnimky je nutnosť preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie, preskúmaním písomností, ktoré nie sú prílohou návrhu na vykonanie exekúcie.

V čase rozhodovania pred Ústavným súdom bolo už o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia rozhodnuté a doba rozhodovania o tejto žiadosti v trvaní viac ako 13 mesiacov by vo všeobecnosti nebola ústavne udržateľná, ale v okolnostiach daného prípadu, keď Ústavnému súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že sťažovateľka podávala žiadosti o udelenie poverení o vykonanie exekúcie hromadne, teda v rovnakom čase zaťažovala všeobecný súd väčším počtom podaní, vzhľadom na to musela počítat' s určitým technicko-administratívnym zdržaním na strane všeobecného súdu, ktoré spôsobilo, že o jej žiadosti bolo rozhodnuté s určitým časovým odstupom, čo je možné považovať za ústavne akceptovateľné. Z uvedeného dôvodu bola sťažnosť sťažovateľa t.j. žalobcu odmietnutá ako neopodstatnená.

V predmetnom konaní nemal súd preukázaný nesprávny úradný postup, teda existenciu prieťahov v konaniach ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Zo zhodného dôvodu a s poukazom na vyššie citované rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky nebolo možné konštatovať zbytočné prieťahy v konaniach exekučného súdu v zmysle článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Exekučný súd konal sústredene, bez prieťahov a tvrdená nečinnosť exekučného súdu žalobcom v žalobe nezodpovedá skutočnosti. V § 44 ods. 2 exekučného poriadku je zvýraznená zodpovednosť exekučného súdu za vydanie poverenia, pretože jeho vydanie musí byť výsledkom náležitého skúmania exekučného titulu. Žiadosť na vydanie poverenia bola žiadaná na základe titulu rozhodcovského rozsudku, a je potrebné vychádzať aj zo spomínaného zákona o rozhodcovskom konaní, v ktorom kontexte je 15 dňová lehota na vydanie poverenia je extrémne krátka, aby zodpovedný exekučný súd preskúmal predložené rozhodcovské rozsudky s prihliadnutím na zložitosť vecí, posúdenie súladu exekučného titulu s právnym poriadkom, ako aj s predpismi Európskej únie, čo napokon aj Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom stanovených lehotách. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k tomu záveru, že dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti o vydanie poverenia do vydania rozhodnutia, ktorým bola žiadosť zamietnutá nie je takej povahy, že by predstavovala porušenie práva žalobcu na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov.

Súd poznamenáva, že žalobca ani v žalobe ani pri predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody neuviedol spisovú značku exekučného konania, hoci ju žalobca musel vedieť, keďže mu boli doručované rozhodnutia exekučného súdu. Neuvedenie tejto spisovej značky exekučného konania bolo jedným z dôvodov, pre ktorý Ústavný súd Slovenskej republiky odmietol sťažnosť žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu pod sp. značkou II ÚS 211/2012, IV ÚS 366/2012, IV ÚS 374/2012, na čo poukazovala aj žalovaná, čím nie je splnená základná podmienka pre možnosť vyhovieť takejto žalobe v zmysle zákona 514/2003 Z.z. a to predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom štátu, po neúspešnosti ktorého je možné podať žalobu po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. V tomto prípade žalobca ani neunesol svoje dôkazné bremeno svojich tvrdení ako procesná strana v súdnom konaní. Žalobca nepreukázal ani predpoklad zodpovednosti za škodu a to existenciu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, keď nepreukázal v konaní vynaloženie skutočných nákladov na správu a vymáhanie pohľadávky, keďže nepostačuje len jeho tvrdenie, že mu tieto náklady vznikli. Ani znaleckým posudkom č. 1/2014, ktorý založil do spisu 13C 413/2012 neboli tieto náklady objektívne preukázané v konkrétnej výške vynaložené v súvislosti so vznikom tejto konkrétnej škody.

Pokiaľ žalovaná vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku, súd dospel k názoru, že právo žalobcu domáhať sa náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v prejednávanej veci nie je premlčané, keďže k rozhodnutiu o zmene exekútora došlo až po dni 23.4.2009.

Taktiež súd poukazuje na to, že podľa z. 514/2003 Z.z. je podmienkou na uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom písomná žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku. Z vyjadrenia žalovanej je zrejmé, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo strany žalobcu boli žalovanej doručené 23.4.2012, pričom žalobca doručil na súd žalobu 27.9.2012, teda predčasne, pred uplynutím 6-mesačnej lehoty, čo predstavuje samostatný dôvod na zamietnutie žaloby z dôvodu predčasnosti.

6. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 CSP a keďže žalobca v konaní nebol úspešný nevznikol mu nárok na náhradu trov konania. Žalovaný bol úspešný v spore preto mu súd priznal

právo na náhradu trov konania v plnej výške t.j. 100 %. O výške trov konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.